

[Lange.]

fældet, heller ikke efter at man ogsaa fra denne Talerstol har anvist Brugsforeningerne den Fremgangsmaade, men det, jeg kan se, er, at Lovforslaget er formet saaledes, at det aabner Mulighed for, at alle Brugsforeninger fremtidig bliver skattefrie, ogsaa de Foreninger, der nu betaler Skat.

Da et stort Flertal af Rigsdagens Medlemmer har samlet sig om dette utilfredsstillende Forslag, er der naturligvis ingen Mulighed for, at vi i Øjeblikket kan faa det ændret, men vi vil fortsætte Agitationen for en Beskatning, der stiller de forskellige Former for Handel og Produktion under lige Vilkaar, og vi tror ikke, at en saa uretfærdig Ordning som den, der her gennemføres, kan holde længe.

Den højtærede Finansminister sagde, at han var glad ved, at man fra konservativ Side havde forladt det Forslag, som var fremsat fra Købmandsside, og som er udarbejdet i et Udvalg, der i sin Tid blev nedsat af den daværende Finansminister, i hvilket Udvalg jeg havde den Ære at have Sæde. Finansministeren var glad ved, at man havde forladt dette Forslag, fordi det paa en irrational Maade overførte Personbeskatningens Regler paa de kooperative Virksomheder. De Brugsforeninger, der nu beskattes, altsaa de Brugsforeninger, der har Næringsbevis, og som efter den nuværende Ordning skal beskattes, selv om det er med store Fradrag, beskattes i Forvejen efter de samme Principper. Der staar i den Redegørelse, der er fremkommet fra Udvalget, og som er udarbejdet af Finansministeriets Embedsmænd, at Forholdet i Danmark er dette med Hensyn til kooperative Virksomheder, at hvis Foreningerne ikke har nogen indbetalt Aktie- eller Andelskapital, svarer de Skat efter den samme Skala, som gælder for Personer, men dog mindst med 6 pCt., medens Skatten ellers, altsaa af Foreninger med Andelskapital, svares efter de for Selskaber gældende Skalaer. Det var det samme, Købmændene foreslog i det nedsatte Udvalg. Men ogsaa med Hensyn til Kommuneskatten er det de samme Regler, der gælder; det er det absolutte Beløb af Indkomsten, der svares Skat af. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Ingen stigende Skala!). Nej, der er en fast Skatteprocent paa samme Maade som ved Erhvervsbeskatningen. Men det Forslag, som Købmændene fremsatte i det nævnte Udvalg, har heller aldrig givet sig ud for at være den eneste Maade, Spørgsmaalet kunde ordnes paa. Jeg erkender fuldt ud, at det ikke er saa let at skabe en Ordning,

som alle kan blive tilfredse med, og jeg har altid været villig til Forhandling om en Løsning paa et andet Grundlag end det, vi stillede Forslag om; men det, der her foreligger, er ingen Løsning, er en Ordning, hvorefter Brugsforeningerne paa en lettere Maade end hidtil vil kunne indrette sig saaledes, at de undgaar at betale Skat.

Hvis Forslaget om Brugsforeningerne havde været et selvstændigt Forslag, eller hvis der var blevet Lejlighed til at tage Stilling til det alene, hvad Tiden efter min Mening ikke giver Mulighed for, vilde vi have stemt imod dette Forslag, men da det er et Led i den samlede Skattereform, faar vi ikke en saadan Lejlighed, og af de Grunde, jeg anførte i Indledningen til min Tale, anbefaler jeg mine Partifæller, selv om det, hvad der fremgaar af mine Udtalelser, er med store Betænkeligheder, at stemme for det foreliggende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1940—41.

Martin Sørensen (Peterslund): Den 24. November 1939 fremsatte den højtærede Finansminister Forslag til Lov om overordentlig Indkomst- og Formueskat i Folketinget. I snart 4 Maaneder har Folketinget i et Udvalg arbejdet med Lovforslaget, og Resultatet af den langvarige og indgaaende Behandling foreligger nu i Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1940—41.

Som allerede nævnt af den højtærede Finansminister er Titelen nu ændret, saaledes at Lovforslaget ikke omhandler en overordentlig Skat, men en almindelig Indkomst- og Formueskat for Aaret 1940—41. Den overordentlige Skat er indarbejdet i Skalaen og Bestemmelserne i den bestaaende ordinære Statsskattelov. Det er for saa vidt en Fordel, som det giver en Forenkling og en Besparelse ved Skatteudregningen og Skatteopkrævningen; paa den anden Side vil det maaske være mere vanskeligt at komme af med den overordentlige Skat, naar Tiden er til det, naar den er indregnet i de ordinære Skatteskalaer. Men desværre kan vi vel foreløbig afholde os fra at tale om Skattenedsættelse, saa længe alle Bestræbelser og al Opfindsomhed paa finansielt Omraade maa koncentrerer om at finde nye Former for Skat til Dækning af de Udgifter, som Krigen og dens Virkninger medfører. Udgifterne skal jo betales, og Dækning maa derfor ogsaa tilvejebringes.

Vi har jo læst om, hvorledes det gaar